

РЕШЕНИЕ

№ 6332

гр. София, 26.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 08.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **4162** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М. П. Б. от [населено място], [улица], срещу отказ за издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие рег. № з-294 / 05. 04. 2012 г. на началника на 05 РУП – СДВР.

В жалбата се излагат съображения, че оспорения административен акт е незаконосъобразен, тъй като исканото разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие било във връзка с неговата самоотбрана, както и за защита на имота му от престъпни посегателства. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания акт.

Ответникът – началника на 05 РУП-СДВР, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С искане вх. № К- 695 / 21. 03. 2012 г., жалбоподателят М. П. Б., е поискал от началника на 05 РУП – СДВР, да му бъде презаверен срока на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие. Като мотиви е посочено, че е управител на две фирми и пренася нощем ценни книжа, документи и скъпа техника в

цялата страна. Приложена е служебна бележка от Национална следствена служба, че срещу лицето няма данни за образувани производства и повдигнати обвинения, свидетелство за съдимост от СРС, че лицето не е осъждано, медицинско удостоверение, че лицето не се води на психиатричен отчет, удостоверение за годност на оръжие, удостоверение от Агенцията по вписванията за регистриран едноличен търговец с фирма „М. Б. – концерт” и разрешение за носене на пистолет с валидност до 02. 04. 2012 г.

С писмо, рег. № 14190 / 29. 03. 2012 г. на началника на 03 РУП-СДВР, връчено на 02. 04. 2012 г., е уведомен Б., че е започнало производство по отказ за издаване на исканото разрешение, заради недоказана необходимост, поради което в 7 –дневен срок от съобщението, може да изложи допълнителни мотиви, възражения и да представи допълнителни документи.

С възражения вх. № К-830 / 04. 04. 2012 г. Б. сочи, че пренася скъпа апаратура и концертно осветление, както и фактури и билети. Неколкократно са били откраднати негови автомобили е бил нападан, поради което оръжието му е необходимо за самоотбрана. Помещението, където съхранява апаратурата се намира в [населено място] и поради липсата на наблизо живеещи хора многократно е било взломявано с кражби за десетки хиляди лева, а автомобила му е бил опожарен. Прилага копие от съдебномедицинско удостоверение и служебна бележка от 03 РУП – СДВР, за образувано досъдебно производство по повод опожарения му автомобил.

С отказ рег. № з-294 / 05. 04. 2012 г. на началника на 05 РУП – СДВР, е отказано издаването на исканото разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие, на М. П. Б., на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОВВВПИ, обн. ДВ бр. 73 от 17.09.2010 г./. Отказа е връчен на 11. 04. 2012 г.

По жалба вх. № 16592 / 17. 04. 2012 г. на СДВР се е произнесъл директора на СДВР, който с Решение от 26. 04. 2012 г., е приел жалбата за неоснователна.

С жалба вх. № 10114 / 25. 04. 2012 г. по описа на АССГ, Б. е оспорил акта на началника на 05 РУП – СДВР, пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна, за която е налице интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт, е издаден от компетентен орган, по чл. 83, ал. 5 от ЗОВВВПИ, видно от представеното (стр. 47) удостоверение на сектор „Човешки ресурси” при СДВР, съгласно което Н. В. е назначен на длъжността началник на 035 РУП-СДВР със заповед от 19. 08. 2009 г. и продължава да заема тази длъжност.

Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОВВВПИ, разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

От представените по делото доказателства не е видно, че срещу жалбоподателя Б. действително са налице посегателства, обуславящи нуждата от самозащита. Освен изложените с жалбата твърдения, не са представени доказателства, от които да е

видно че действително е налице такава нужда.

В тази връзка съдът счита, че представеното съдебномедицинско удостоверение действително доказва че лицето е претърпяло болки и страдания, във връзка със заявеното нападение на 22. 03. 2011 г. и нанесения му удар в областта на главата, но по делото няма доказателства, че за инцидента са уведомени полицейските органи и се извършва някакво разследване. Това доказва само едно нападение, което е станало инцидентно и не доказва заявената от жалбоподателя необходимост, още повече че същия твърди множество нападения, което обаче не се доказва.

Фактът на извършено еднократно нападение срещу жалбоподателя (преди повече от година и половина), което принципно може да се случи на всеки български гражданин (и не само) не обуславят необходимостта от снабдяване с огнестрелно оръжие, тъй като очевидно това е останал спорадичен акт на насилие.

Данните от служебната бележка на 03 РУП за опожаряване на автомобила на жалбоподателя, също не могат да обусловят необходимостта от исканото разрешение, тъй като това е станало още през 2000 г. и няма връзка със заявените от жалбоподателя основания. В тази връзка няма и доказателства за множеството кражби на автомобили на жалбоподателя, както е посочено във възраженията, както и за кражбите в жилището му в [населено място].

Действително от показанията на свидетеля Ч., е видно, че по думите на жалбоподателя е разбрала че през 2010 г. са му били откраднати лаптоп, злато и оръжие, но видно от сведенията (стр. 30) дадени лично от Б., по повод откраднатото му оръжие, обира в дома му е извършен от негови познати, които сам е допуснал в дома си. В същото време свидетелката Ч. изрично сочи, че не може да каже че има набези в селото от крадци, което е в противоречие с твърденията на жалбоподателя, които остават недоказани, че през последната година са зачестили битовите кражби в това село.

Именно затова, административният орган е мотивирал отказа си да издаде разрешение, като е изложил липсата на доказателства, установяващи необходимостта от страна на молителя за носене и съхранение на оръжие. Необходимостта от придобиването на огнестрелно оръжие се обосновава от лицето, направило искането и се преценява за всеки отделен случай. Изтъкнатите от жалбоподателя обстоятелства, включително посочването че е за самоотбрана, не сочат на нужда от носенето на оръжие за самоохрана като физическо лице.

Не са налице и доказателства, във връзка с твърдяната необходимост по повод превоз на ценни книжа, както и създаване на организация съобразно изискванията на Наредба № I-121 / 24. 06. 2004 г. за реда за организиране на охраната при транспортирането на ценни пратки и товари.

В случая е спазена и целта на закона, която е осъществяване на контрол върху взривните вещества и боеприпасите – предмети със завишена степен на обществена опасност, поради което е немислимо тяхното безразборно разпространение. Именно в изпълнение на възложените му от закона контролни функции, началника на 05 РУП – СДВР е разгледал подаденото искане и след като е преценил, че не е налице доказана необходимост от закупуване на късо огнестрелно оръжие, е отказал издаването на такова разрешение.

В. със закона разрешителен режим изисква императивно при всеки конкретен случай да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от носенето на оръжие. Законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните

доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на М. П. Б. от [населено място], срещу отказ за издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие рег. № з-294 / 05. 04. 2012 г. на началника на 05 РУП – СДВР.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: